

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Det gennemsnitlige tilskud pr. elev foreslås fastsat på de årlige finanslove som en procentdel af udgifterne ved de offentlige skoler og kurser på et niveau svarende til rammetilskuddet efter de hidtil gældende regler.

Den foreslåede model indebærer, at tilskuddet opdeles mellem et skoletilskud og et taxametertilskud. En politisk fastsat procentdel af den samlede tilskudsramme ydes som et skoletilskud uanset skolestørrelse, mens resten fordeles med samme tilskud pr. elev uanset skolestørrelse.

For de øvrige tilskud – såsom bygningstilskud og kostskoletilskud – foreslås det, at man følger de samme regler som på grundskoleområdet.

Efter ændringerne af hf- og gymnasielovene er der skabt basis for, at også private skoler kan udbyde enkeltfagsundervisning. Det foreslås, at der etableres tilskudsmuligheder for denne undervisning for skoler og kurser, som også tilbyder fulde forløb til studenter- eller hf-eksamen.

Det foreslås, at de amtskommunale bidrag til elever på private gymnasier og studenter- og hf-kurser, på Sorø Akademis Skole og ved seminariernes hf-kurser fastsættes som værende lig med det gennemsnitlige tilskud pr. elev.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Poul Erik Dyrlund (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af voksenerhvervsuddannelser.

(Beslutningsforslag nr. B 48).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om Det Danske Klasselotteri A/S.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 16/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke de andre ordførere, fordi jeg får mulighed for at tale som den første, så jeg kan nå mødet i Socialudvalget om få minutter.

Det, der er tale om her, er jo, at det klasselotteri, som vi kender, foreslås omdannet til et aktieselskab, som ved en bevilling får tilladelse til at afholde klasselotteri. Der er tale om en modernisering af det, vi hidtil har kendt.

Denne omdannelse til aktieselskab har været drøftet med de berørte personaleorganisationer, og jeg har forstået, at der også dér har været ønske om denne modernisering.

Lovforslaget omhandler også en række økonomiske forudsætninger. Vi må sammenfattede sige, at som forslaget foreligger, er der tale om en fornuftig modernisering, som vi kan tilslutte os.

Lone Møller (S):

Klasselotteriet er et meget traditionsrigt spil. Det viser bl.a. lovgrundlaget, der stammer helt tilbage fra 1869.

Det var en speciel oplevelse under forberedelsen at se på de gamle lovtekster, som stadig væk foreligger i gotisk skrift. Regeringen vil nu omdanne klasselotteriet til et statsligt aktieselskab og udbyde 25 pct. af aktierne til salg på det frie marked.

I Socialdemokratiet mener vi, at aktieselskabsformen kan være udmærket på mange områder, men om selskabsformen lige netop egner sig til dette område, vil vi gerne drøfte under et kommende udvalgsarbejde.

Det fremgår af lovforslaget, at man ønsker at bevare, udvikle og modernisere spillet. Og vi kan måske allerede nu få skatteministeren til at løfte sløret for, hvad det er, der tænkes på; det fremgår nemlig ikke af lovforslaget. Der står, at lovforslaget ikke vil indebære forringelser af personalets vilkår, og man beskriver forholdene for overgangen fra tjenestemandstillinger. Men lovforslaget beskriver ikke forholdene for nyansatte og struktur- og medarbejderkonsekvenser i øvrigt. I dag har vi ifølge lovforslaget 440 kollektører. Og det fremgår, at det ønsker man ikke at ændre på. Netop disse job ønsker

[Lone Møller]

Socialdemokratiet at bevare. Vi taler så meget i disse dage om det tredje arbejdsmarked. Her har vi faktisk et godt eksempel på job, som i mange år har haft en vigtig funktion.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at aktieselskabet får mulighed for at finde frem til den markedsmæssigt optimale sammensætning af antal lodsedler, lodsedlernes pris samt gevinsternes størrelse. Hvad indebærer dette? Det vil vi også gerne vide lidt om, for det kan vi heller ikke se ud af lovforslaget. Og hvordan vil klasselotteriet fremover kunne klare sig mod de store internationale spil?

Vi ønsker også at få nogle oplysninger om, hvordan relationerne er til Dansk Tipstjeneste, og også de økonomiske aspekter i lovforslaget ønsker vi en nærmere belysning af.

Men alt i alt vil Socialdemokratiet gerne give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling.

Kai Dige Bach (KF):

Klasselotteriet har faktisk hidtil været et departement i Skatteministeriet med 14 ansatte tjenestemænd, men alligevel virker det overraskende, at der findes en tekstanmærkning i finansloven, som i detaljer angiver bestemmelser om både prisen for lodsedler og antallet af lodder.

Med omdannelsen af klasselotteriet til et aktieselskab sikrer vi os, at dette klassiske lotteri kan bestå, samtidig med at virksomheden får et langt friere spillerum til at tilrettelægge lotteriet både ud fra kommercielle overvejelser og for at følge med i de spilleglades ønsker.

At en sådan modernisering og effektivisering vil være en stor fordel for klasselotteriet, er givet. De ansattes organisationer har da heller ingen indvendinger mod omdannelsen, ja, Kollektørforeningen har endda ligefrem tilkendegivet, at der er behov for en modernisering. Et salg af aktier på op til 25 pct. vil give mulighed for en beskedent privat indflydelse, der gerne skulle være med til at stimulere til en sund forretningsmæssig tankegang i det nye selskab.

Der står under punkt 5 i lovforslagets bemærkninger, at skatteministeren vil have mulighed for at vælge personer med indsigt og erfaring med lotterivirksomhed såvel som personer med en høj grad af forretningsmæssig ekspertise. For mig er det en stor selvfølge, så jeg så gerne indføjede et »skal« i stedet for et »vil« i

disse bemærkninger. Jeg mener faktisk, at vi let kommer til at begunstige statselskaber uhensigtsmæssigt, hvis det bliver almindeligt, at de lovgivende politikere får udøvende magt og ekstra bestyrelsesindtægter i de selskaber, de selv konstruerer. Jeg mener, at det er uheldigt, når aktive politikere får personlig interesse i offentlige selskaber. Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig skatteministerens forslag om en tiltrængt modernisering af klasselotteriet.

Jens Thoft (SF):

Jeg undskylder, at jeg var lidt længe om at komme på talerstolen; jeg havde ventet, at partiet Venstre havde stillet med en ordfører.

Jeg har selvfølgelig forsøgt at finde den klassepoltiske indgangsvinkel til lovforslaget her, og jeg har også fundet den. Det må være spørgsmålet om sikring af arbejdspladser, i hvilke der i stor udstrækning har været beskæftiget handicappede, og så vidt jeg kan se, handler dette lovforslag om, at en stor del af de gamle kollektører skal ud af vagten. Derfor er jeg lidt skeptisk, når ministeren i sine bemærkninger lader, som om alle personaleorganisationerne støtter privatiseringen, og jeg vil i udvalget bede foreningerne, det vil sige Kollektørforeningen og tjenestemandforeningen i Statstjenestemændenes Centralorganisation, om at få de høringssvar, som ministeren har fået fra disse foreninger.

Ministeren skriver, at Kollektørforeningen ikke vil modsætte sig den foreslåede omdannelse. Et andet sted skriver han det endnu mere positivt, nemlig at Kollektørforeningen støtter omdannelsen. Jeg vil gerne vide – og det må vi jo så se på under udvalgsarbejdet – hvordan kollektørerne er sikret i forbindelse med omdannelsen.

Når hr. Kai Dige Bach siger, at det vil være en fordel, at vi får en privatisering, og at denne privatisering vil give en vis privat indflydelse på selskabet, vil jeg gøre hr. Kai Dige Bach opmærksom på, at han ikke kan tælle stemmer. For 25 pct. vil være uhjælpelige mindretalsaktionærer, og der vil derfor i realiteten ikke være nogen som helst privat indflydelse. Skatteministeren vil sidde på det hele, så længe han ejer de 75 pct. af aktierne.

Hr. Kai Dige Bach sagde også, at det var uheldigt, hvis aktive politikere kunne få per-

[Jens Thoft]

sonlig vinding ved privatiseringer af denne art. Der står jeg jo som SF'er i den privilegerede stilling, at regeringen og regeringspartierne aldrig nogen sinde har udpeget en eneste SF'er til et selskabs bestyrelse af den slags, så jeg kan i hvert fald forsikre forsamlingen, at SF ikke har nogen som helst forestilling om nogen som helst form for personlig vinding. I øvrigt kan jeg fortælle hr. Kai Dige Bach, at vi har parti-skatte regler, som skulle indkradse et overskydende beløb, hvis der skulle være en SF'er, der bliver anbragt i en sådan forening.

SF har ikke noget specielt imod, at man moderniserer lotterisedlerne og gør dem mere farvestrålende, for det må jo være det, der er tale om. Et lotteri er det vel svært at modernisere – man køber nogle billetter, og der foregår en udtrækning. Men det kan da godt være, at de kan blive mere farvestrålende, og det er ministeren naturligvis velkommen til at gøre dem.

Jeg har med lidt undren set ministerens periodisering af klasselotteriets indtægter. Man indtægtsfører indtægterne, men de udgifter, som foreligger i form af gevinster, er ikke periodiserede, og det betyder så, at ministeren får et tab i 1992, nemlig på gevinster, der egentlig burde have været udgiftsført i 1991.

Jeg undrer mig også over, at ministeren forventer selskabsskat fra et nystiftet selskab. Ministeren må kende sine egne skatte regler, og efter min opfattelse kommer der aldrig nogen sinde 6 mio. kr. hjem fra et privatiseret aktieselskab. Halvdelen af alle danske aktieselskaber betaler under 100 kr. i skat om året. Hvorfor skulle man have så elendig en ledelse i sådan et aktieselskab, at man skulle betale skat? Det må ministeren forklare mig. Hvordan kan han have den forventning, at der skal komme 6 mio. kr. hjem i selskabsskat?

Min sidste bemærkning skal være, at det jo er rart, at vi på denne måde får privatiseret klasselotteriet. Men var det ikke en god idé for en minister, som sædvanligvis har et perspektiv, hvor han ser på verden gennem en ladeport, om han også kiggede på Landbrugslotteriet?

SF vil gå ind i udvalgsarbejdet med et åbent sind. Men jeg vil på dette tidspunkt hverken give et tilsagn om eller sige nej til at støtte lovforslaget; det vil afhænge af udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er ked af at have udtrykt mig så uklart, at jeg skulle mene, at man havde et privat selskab, når staten ejede 75 pct. Jeg er så heldig, at jeg har et manuskript, så jeg kan sige, at det, jeg sagde, var, at et salg af aktier på op til 25 pct. vil give mulighed for en beskedent privat indflydelse, der gerne skulle være med til at stimulere til sund forretningsmæssig tankegang i det nye selskab. Hvis jeg ikke har sagt det tydeligt nok, er jeg villig til, som jeg gør nu, at gentage det.

Når jeg så i øvrigt følger det op med at sige, at jeg gerne vil have, at man vælger folk ud fra deres indsigt og kvalifikationer i både lotteri- og forretningsverdenen, kan jeg vist ikke gøre det tydeligere.

Kim Behnke (FP):

Vi er jo i småtingsafdelingen, i hvert fald hvis vi ser på spørgsmålet om, hvad der er af privatiseringsmuligheder rundt omkring i hjørner og kroge i statens mangfoldighed af aktiviteter. Men vi skal jo også tage småtingene med, og det er så en af småtingene, vi beskæftiger os med i dag, nemlig en privatisering eller en delvis privatisering af klasselotteriet.

Jeg mener, at de fleste ordførere helt har set bort fra begrundelsen for, at vi laver denne omdannelse. Når jeg siger vi, så har jeg allerede afsløret, at Fremskridtspartiet selvfølgelig positivt medvirker til det. For det, det handler om, er, at hvis vi passivt lader klasselotteriet køre videre, som om intet var hændt, er vi med til passivt af afskaffe eller afvikle klasselotteriet. Klasselotteriet har i øjeblikket meget trængte forhold. Det har ikke nær de samme muligheder som f.eks. Tipstjenesten i retning af aggressivt at markedsføre sig med TV 2-reklamer og andet, der fortæller, hvor fantastisk det er at tippe eller spille på Lotto og andre muligheder. De muligheder har klasselotteriet ikke med de snævre regler, der gælder i øjeblikket. Det vil altså sige, at klasselotteriet er ved at blive fortrængt af andre former for spil.

Ud fra en rent matematisk og statistisk vurdering er det i virkeligheden helt ulogisk, at folk ikke køber lodder i klasselotteriet, for klasselotteriet er rent faktisk et af de spil, hvor sandsynligheden for at vinde er størst, i og med, at det er et lukket lotteri med et fast antal lodder, hvorimod tipning og Lotto som be-

[Kim Behnke]

kendt bygger på tilfældigheder langt, langt ud over, hvad der er tilfældet i klasselotteriet. Så egentlig burde folk spille meget mere i klasselotteriet, men det gør man altså ikke. Og det er nok, fordi klasselotteriet har fået det image at være sådan lidt gammelt og støvet. Og man gør hvert år meget ud af at vise, hvordan man har drenge fra Det Kgl. Vaisenhus til at udtrække lodderne under en særlig ceremoni, der har været den samme igennem flere hundrede år. Det giver altså et støvet image for klasselotteriet. Så kan Folketingets partier sige: Det er vi ligeglade med. Men så er man altså med til passivt at lade klasselotteriet afgang ved døden. Det synes vi ville være synd. Derfor synes vi, der er behov for at få moderniseret klasselotteriets virksomhed.

Lad mig sige med det samme, at for Fremskridtspartiet er et aktiesalg på 25 pct. kun at betragte som en begyndelse. Men vi er selvfølgelig opmærksomme på, at Justitsministeriet fastholder, at hvis man sælger mere end 25 pct. af aktierne, kan de ansatte tjenestemænd gøre ophævelser. Og indtil det er muligt at argumentere imod Justitsministeriets afgørelse, må vi affinde os med de afgørelser, der kommer derfra. Og derfor må vi indtil videre stille os tilfredse med, at vi kun sælger 25 pct. af aktierne.

Vi har fra Fremskridtspartiets side under, skal vi kalde det det lovforberedende arbejde lagt vægt på, at det blev tilbudt medarbejderne – og det er både tjenestemændene og kollektørerne – at de kunne købe aktier i det nye selskab, så de ud over det egentlige ansættelsesforhold også får en tættere binding til selskabet. Det synes vi er en god idé, og derfor er vi tilfredse med, at vi har fået indføjet de 5 pct. Så håber vi, at vi med det nye klasselotteri, som nu altså er i aktieselskabsform, kan få en virksomhed, som kan blive til glæde både for medarbejdere og for de mennesker, der har lyst til at spille i klasselotteriet.

Vi skal anbefale lovforslagets vedtagelse.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er i hvert fald ikke første gang, vi har dette forslag om modernisering af det danske klasselotteri på dagordenen. Men vi vil også denne gang sige, at vi vil være positivt indstillet. Vi synes, det er helt udmærket, at man giver mulighed for at modernisere dette tradi-

tionelle lotteri, samtidig med at man kan bevare fornemmelsen af, at det stadig væk er det gode gamle klasselotteri.

Den eneste betænkelighed, vi har, er faktisk den samme, som hr. Jens Thoft nævnte, og det er forholdet for kollektørerne. Vi diskuterede også dette, forrige gang lovforslaget var til behandling, og da var der en fornemmelse af, at i gamle dage var det sådan, at hvis man var enke eller på anden måde var ude af stand til at sørge for sig selv eller sine, var det en form for pension, en form for sikkerhedsnet, at man kunne få et kollektørjob. Derfor vil vi gerne have, at vi under udvalgsarbejdet gennemgår, hvilken aldersgruppe vi taler om, og hvilken anden form for indkomst der er for denne gruppe mennesker. Er der nogen, vi lader i stikken, eller er der sørget for, at de får ordentlige forhold fremover?

Det er vores eneste betænkelighed, og den vil vi sørge for at få udryddet under udvalgsarbejdet, så vi til sidst kan stemme for lovforslaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som det jo så tydeligt er fremgået af debatten, går lovforslaget ud på at omdanne klasselotteriet til et aktieselskab – klasselotteriet er i dag et direktorat under Skatteministeriet – og denne omdannelse er et led i regeringens bestræbelser for at modernisere og effektivisere den offentlige sektor. Det er på mange områder – og altså også her – vigtigt, at der gives de statslige institutioner tilstrækkelig store frihedsgrader til at modernisere og effektivisere virksomheden.

Selskabet får en aktiekapital på 15 mio. kr. I første omgang bliver der tale om et rent statsligt aktieselskab, men efter en overgangsperiode er det hensigten at udbyde op til 25 pct. af aktierne til salg på det frie marked, og det er for at sikre en vis hensigtsmæssig privat indflydelse på selskabet.

Ved dette lovforslag sikrer vi mulighed for at bevare klasselotteriet, således som fru Elisabeth Arnold var inde på det, både som det klassiske spil, det er, og med de traditioner, der er forbundet med det, samtidig med at vi kan udvikle og modernisere klasselotteriet og spillet.

Fru Lone Møller stillede spørgsmålet: Hvad tænkes der på med denne modernisering? Der-

[Skatteministeren]

til vil jeg sige, at det ligger jo netop i dette at omdanne det til et aktieselskab, at der skal udpeges en ny, selvstændig ledelse af dette aktieselskab, og jeg har ikke ønsket på forhånd at give nogen instruktioner eller bindinger til den nye ledelse i aktieselskabet. Det må i høj grad være denne ledelses bedømmelse af markedet, som afgør, på hvilken måde spillet skal udvikles, så det kan få et om muligt større omfang, end det har i dag.

Det er hensigten at udbyde op til 5 pct. af selskabets aktier inden for det samlede udbud på 25 pct. som medarbejderaktier. Jeg deler helt hr. Kim Behnkes positive holdning til dette at udbyde en del af aktierne til medarbejderne. Jeg synes generelt, at det er en sund ting, at vi i forbindelse med salg af aktier i sådanne statslige aktieselskaber inddrager medarbejderne, således at de gennem et personligt medejerskab til virksomheden får et endnu tættere tilhørsforhold til deres arbejdsplads. Jeg tror også, at det i forbindelse med klasselotteriet kan have mange positive virkninger at udbyde en del af aktierne til medarbejderne selv.

Der skal være en bestyrelse for dette aktieselskab, og i henhold til vedtægterne udgøres selskabets bestyrelse af mindst 4 og højst 6 medlemmer. Jeg kan oplyse, at det er regeringens opfattelse, at bestyrelsen bør udgøres af 4 medlemmer, og hertil kommer det antal medlemmer, der kan vælges i henhold til aktieselskabslovens regler om medarbejderrepræsentation.

Hr. Kai Dige Bach betonede ekstra stærkt det, jeg har skrevet i lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at skatteministeren vil have mulighed for at vælge personer med indsigt og erfaring med lotterivirksomhed såvel som personer med en høj grad af forretningsmæssig ekspertise. Jeg deler fuldstændigt hr. Kai Dige Bachs opfattelse, at det netop er sådanne personer, der skal vælges til bestyrelsen, så jeg vil da gerne bekræfte over for hr. Kai Dige Bach, at det er det grundlag, de pågældende vil blive valgt på.

Lovforslaget giver også mulighed for at bibeholde et kollektørsystem, og jeg vil egentlig føje til: ikke blot en mulighed. Jeg mener også, at det vil være nødvendigt for aktieselskabets nye ledelse at bibeholde kollektørsystemet. Det er regeringens opfattelse, at en ændring af det nuværende kollektørsystem først bør gen-

nemføres efter forhandlinger med kollektørerne. Og ved vurdering af, om ændringer skal gennemføres, bør bl.a. indgå såvel forretningsmæssige som sociale hensyn. Men jeg understreger, at den endelige afgørelse selvfølgelig er overladt til selskabets ledelse.

Når jeg alligevel før sagde, at jeg føler mig overbevist om, at selskabets ledelse vil finde behov for at bevare kollektørsystemet, er det, fordi klasselotteriet i meget høj grad er bygget op om netop den personlige kontakt, der ligger i kollektørsystemet. Men jeg mener på den anden side ikke, man kan udelukke – jeg vil endda sige, at det er højst sandsynligt – at det vil være rigtigt at gennemføre visse moderniseringer af kollektørsystemet, og jeg kan sige, at det er noget, som Kollektørforeningen også selv har været inde på. Kollektørforeningen har under drøftelserne tilkendegivet, at der er behov for en modernisering af klasselotteriet, og det er også derfor, foreningen ikke vil modsætte sig omdannelsen af lotteriet til et aktieselskab.

Så jeg deler fuldstændigt fru Lone Møllers positive opfattelse af kollektørsystemet som sådant, men for at kunne sikre kollektørsystemet i fremtiden føler jeg mig også overbevist om, at der er behov for en modernisering. En inddragelse af alle de nye metoder og teknikker, der kendes inden for spilverdenen og lotteriverdenen, tror jeg kan give kollektørsystemet et frisk pust. Og det ved jeg at kollektørforeningen også selv er meget positivt indstillet over for.

Jeg skal slutte af med at erklære mig ganske enig i hr. Kim Behnkes udsagn om, at der faktisk er ganske gode muligheder for en videreudvikling af klasselotteriet. I sin form og i sit indhold er det egentlig et spil, som kunne tiltale ganske mange, og jeg tror også, der er et potentiale, som er væsentlig større end det marked for klasselotteriet, som vi kender i dag. Men for at kunne udnytte det potentiale, for at kunne udvide klasselotteriets markedsandel på dette marked af lotterier og spil, er det nødvendigt at ajourføre lotteriet, at modernisere og effektivisere det, og til det formål er det ganske fornuftigt med den strukturændring, der her er lagt op til. Og jeg siger tak for den altovervejende positive holdning, der har været til lovforslaget i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(FremSAT 6/12 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Lovforslaget fra SF drejer sig om den såkaldte dækningsafgift af erhvervsjendomme. Dækningsafgiften er reelt en særskat på erhvervslivet, idet der er tale om ejendomme, hvor der også betales grundskyld efter de almindelige regler.

Det er regeringens politik at fremme erhvervenes konkurrenceevne, og hvis der skal ske ændringer i reglerne om dækningsafgift, bør vejen være at lempe eller endnu bedre helt afskaffe denne særskat, og det står i øvrigt kommunerne frit for. Det vil være et godt bidrag til øget beskæftigelse.

Men det er ikke den vej, SF er trådt ind på. SF foreslår tværtimod, at gruppen af de dækningsafgiftspligtige ejendomme udvides, således at den også kommer til at omfatte ejendomme, der anvendes til hotel- og kursusvirksomhed, altså ejendomme, der anvendes til en kombination af disse to formål.

Efter den gældende ejendomsskattelev er det sådan, at hoteller kan pålægges dækningsafgift, mens kursusejendomme ikke vil være omfattet. Det giver naturligvis nogle proble-

mer, når der er tale om ejendomme, der anvendes til både hotel- og kursusvirksomhed, altså til både et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål. Men den administrative afgørelse af dette spørgsmål ligger hos vedkommende kommune.

Indenrigsministeriet har i nogle skrivelser, som også er optrykt som bilag til lovforslaget, fremsat nogle vejledende udtalelser om spørgsmålet. Indenrigsministeriet har sagt, at man ved blandede ejendomme, altså ejendomme, der anvendes til både et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål, må afgøre dækningsafgiftsspørgsmålet ud fra, om det dækningsafgiftspligtige formål må anses som hovedformålet. Og det må så igen bero på en samlet bedømmelse, hvor en eventuel opdeling af virksomhedens regnskab på forskellige formål vil være et væsentligt moment. Indenrigsministeriet har ikke sagt, at omsætningsandelen er det eneste saliggørende, men jeg er da enig i, at det i praksis nok normalt vil være sådan, at hotel- og kursusejendomme først er dækningsafgiftspligtige, hvis over 50 pct. af omsætningen stammer fra hotelvirksomheden.

Forslagsstillerne mener, at grænsen mellem hotelvirksomhed og kursusvirksomhed er flydende, og at problemet løses ved at lægge dækningsafgift på alle ejendomme, der anvendes til hotel- og kursusvirksomhed. Der ønskes dog en adgang for kommunerne til at dispensere helt eller delvis fra dækningsafgiften, hvis – og jeg citerer fra lovforslagets § 1, punkt 2 – »den altovervejende del af omsætningen uomtvisteligt hidrører fra kursusvirksomhed.«

Jeg har svært ved at se, at grænsedragningen bliver klarere med SF's forslag. Hvis SF virkelig er så bekymret over dette problem, synes jeg, at man skulle sløjfe dækningsafgiften for hoteller. Det kunne samtidig være et passende bidrag til bestræbelserne for at fremme turismen i Danmark.

Under alle omstændigheder ligger det fast, at regeringen må afvise det foreliggende forslag fra SF.

Else Marie Mortensen (S):

I den socialdemokratiske gruppe er der enighed om at bakke dette lovforslag – der jo er et forslag til ændring af bestemmelserne om den kommunalt fastsatte dækningsafgift – op.